

Ford Motor Company

*Conservation & Environmental Grants
Israel 2002*

תוכנית מענקי פורד
לשימור הסביבה והמורשת בישראל
2002

הקדמה

זו השנה השלישית שבה יוצא לאור ספר **מענקי פורד לשימור הסביבה והמורשת בישראל**. זהו ספר המסכם בתוכו את עבודתם של עשרות אנשים, אשר שמו לעצמם כיעד לשימור על הטבע, הסביבה והמורשת בארצנו, למען הדורות הבאים. היום, יותר מתמיד חשובה התערבותם של מתנדבים לשימור על הסביבה והמורשת. מסיכום שלוש שנות פעילות של תוכנית המענקים, ניתן להגיד בביטחון מלא שישנם נושאים שללא עזרתם של מתנדבים ואנשים בעלי עניין, הם היו נעלמים מישראל. מבט חטוף על האי לקינון שחפיות במעגן מיכאל, או על ילדים המסייעים לבני הגיל השלישי ללמוד שימושי מחשב ואגב כך לתעד את מורשת חייהם, מעברי כביש שיבטחו שפחות חיות בר יידרסו. כל אלה, הם פרויקטים שקודמו על ידי אנשים פרטיים ובעזרתה של תוכנית מענקי פורד לשימור הסביבה והמורשת בישראל. אנו בטוחים שרוח ההתנדבות הנישאת על ידי משתתפי תוכנית המענקים, תסחוף עמה אנשים נוספים, למען סביבה בריאה, עם חיות בר ושמורות טבע, שיהפכו את החיים כאן לטובים יותר ומעניינים יותר.

חברת פורד מציגה בישראל דוגמה לאזרחות עסקית טובה ולאחריות סביבתית, בתמיכתה של דלק מוטורס. שימור משאבי הטבע והמורשת הלאומית אינם יכולים להתבצע על-ידי רשויות בלבד, ועובדה זו נכונה לכל מדינה בעולם. במאמץ הזה חייבים לקחת חלק כל מי שמפיקים את מחייתם ועושרם מהקהילה וממשאביה.

אנו ממשיכים לעודד אנשים וגופים פרטיים להצטרף לעשייה זו, גם בימים אלה, הקשים במיוחד לכלכלתה ולרווחתה של מדינת ישראל.

דפנה טריואקס

דוד מנינגר

מרכזי תוכנית מענקי פורד לשימור הסביבה והמורשת בישראל

PRESERVING HERITAGE

שימור המורשת

הריקמה איננה רק חוט ומחט. הריקמה טומנת בחובה עולם תרבותי עשיר ומיוחד שיש לשמרו לדורות הבאים.

ספר ריקמה – "הסוזאני ואני"

מוגש על ידי חנן שלאין

הפרוייקט זכה למקום של כבוד
וראוי לציון בתוכנית מענקי פורד
לשימור הסביבה והמורשת

נשות עמים רבים בקהילות שונות הפכו את נושא הריקמה לאומנות עם כללים וחוקים. כל קהילה מאופיינת במגוון של צבעים, טכניקות וסוגי ריקמה. שימור טכניקות הריקמה הינו נושא חשוב ובעל ערכיות לשימור המורשת של עדות שונות.

מגינה שלאין, ילידת 1929, רוקמה ואוספת ריקמות עמים ועדות ישראל, והיא מלמדת קבוצות נשים הטרוגניות את נושא ריקמת העמים ועדות ישראל.

במשך השנים אספה חומר רב מעשרות מדינות ובעיקר מבוכארה. החשש כי הידע הרב והייחודי שצברה במשך השנים יישכח, הוביל את מגינה לכתיבת ספר ראשון מסוגו – "הסוזאני ואני", שנושאו רקמת הסוזאני – הרקמה הנפוצה באוזבקיסטאן. הספר מתאר את דרך עבודתה של מגינה, את ביקוריה במוזיאונים ובתי רוקמות, את יהודי בוכארה, מכיל קטעי פולקלור בגוף ראשון, ועוד.